

z dnia 26 października 2026 r.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Elżbieta Piniewska

Uzasadnienie

1. Przedmiot regulacji:

Udzielenie odpowiedzi na skargę złożoną przez pana Jana _____ na działania Zarządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego związane z realizacją projektów przebudowy oraz rozbudowy dróg.

2. Omówienie podstawy prawnej:

Przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwienie sprawy.

Stosownie do art. 30a ust. 1 ustawy o samorządzie województwa „Sejmik województwa rozpatruje: skargi na działania zarządu województwa i wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych; wnioski oraz petycje składane przez obywateli; w tym celu powołuje komisję skarg, wniosków i petycji”.

Zgodnie z art. 223 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego „organy państwowe, organy samorządu terytorialnego i inne organy samorządowe oraz organy organizacji społecznych rozpatrują oraz załatwiają skargi i wnioski w ramach swoich właściwości”.

W myśl przepisu art. 229 pkt 5 Kodeksu postępowania administracyjnego „Jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności (...) zarządu i marszałka województwa, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 – sejmik województwa”.

W myśl art. 237 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego o sposobie załatwienia skargi zawiadamia się skarżącego.

Zgodnie z przepisem art. 238 Kodeksu postępowania administracyjnego: „Zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi powinno zawierać: oznaczenie organu, od którego pochodzi, wskazanie, w jaki sposób skarga została załatwiona, oraz podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego osoby upoważnionej do załatwienia skargi lub, jeżeli zawiadomienie sporządzone zostało w formie dokumentu elektronicznego, powinno być opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi powinno zawierać ponadto uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239”.

Zgodnie z przepisem art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego: „W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego”.

3. Konsultacje wymagane przepisami prawa (łącznie z przepisami wewnętrznymi):

Nie dotyczy.

4. Uzasadnienie merytoryczne:

W dniu 18 września 2026 r. do Przewodniczącej Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego wpłynęła skarga pana Jana _____ na działania Zarządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego związane z realizacją projektów przebudowy oraz rozbudowy dróg, przekazana zgodnie z właściwością przez Ministra (ministerstwo) Funduszy i Polityki Regionalnej.

Skarga dotyczy działań zarządu województwa związanych z realizacją projektów przebudowy oraz rozbudowy dróg wojewódzkich nr 254 oraz nr 563, które sfinansowano z programów regionalnych dla województwa kujawsko-pomorskiego w perspektywach 2014-2020 oraz 2021-2027. Według Skarżącego projekty te są realizowane niezgodnie z przepisami prawa: naruszeniem Karty Praw Podstawowych UE (KPP) oraz Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych (KPON).

W sprawie przeprowadzono postępowanie wyjaśniające i ustalono co następuje.

Do Urzędu Marszałkowskiego Województwa Kujawsko-Pomorskiego, w tym do Instytucji Zarządzającej programem Fundusze Europejskie dla Kujaw i Pomorza (dalej: IZ FE dKP), (tj. do Departamentu Funduszy Europejskich i Rozwoju, wcześniej Departamentu Zarządzania Funduszami Europejskimi dla Kujaw

i Pomorza), wpływały od pana Jana [redacted] zgłoszenia dotyczące podejrzenia niezgodności projektu z Kartą Praw Podstawowych Unii Europejskiej (KPP) oraz Konwencją o prawach osób niepełnosprawnych (KPON). Łącznie do Instytucji Zarządzającej wpłynęło od Skarżącego osiem zgłoszeń dotyczących podejrzenia niezgodności projektów z KPP i KPON oraz korespondencja mailowa. Podnoszone przez pana Jana [redacted] kwestie odnosiły się przede wszystkim do dostępności infrastruktury dla osób z niepełnosprawnościami, osób starszych oraz osób o ograniczonej mobilności, możliwości bezpiecznego poruszania się pieszych i rowerzystów, uwzględniania głosu społeczności lokalnej w procesie realizacji inwestycji, a także zgodności zastosowanych rozwiązań ze Standardami dostępności dla polityki spójności 2021-2027.

Wszystkie zgłoszenia Skarżącego zostały poddane wnikliwej analizie zgodnie z obowiązującymi procedurami dotyczącymi zgłoszeń o podejrzeniu niezgodności z KPP oraz KPON. W toku prowadzonych postępowań wyjaśniających Instytucja Zarządzająca zawsze analizowała zgromadzoną dokumentację, pozyskiwała stanowiska właściwych komórek organizacyjnych oraz przekazywała panu Janowi [redacted] informacje o przebiegu i wynikach prowadzonych czynności. Każdorazowo pan Jan [redacted] otrzymywał potwierdzenie wpływu zgłoszenia, informacje o sposobie jego procedowania oraz odpowiedzi zawierające wyniki przeprowadzonych analiz, ustaleń pokontrolnych oraz działań naprawczych wdrażanych przez beneficjenta. Kwestie wskazane w zgłoszeniach analizowano w kontekście zasad horyzontalnych, w szczególności wymogów wynikających z KPP, KPON oraz standardów dostępności dla polityki spójności 2021-2027.

Sprawa dotycząca drogi wojewódzkiej nr 254 była przedmiotem licznych działań wyjaśniających, kontrolnych i monitorujących prowadzonych przez Instytucję Zarządzającą. Działania te obejmowały analizę wszystkich wpływających zgłoszeń, przeprowadzenie kontroli projektów, wykonanie niezależnego eksperckiego audytu dostępności, organizację spotkania z udziałem mieszkańców oraz Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego i przedstawicieli instytucji odpowiedzialnych za realizację inwestycji, a także monitorowanie wdrażania działań naprawczych przez beneficjenta. Mając na uwadze powyższe, nie można zgodzić się z twierdzeniem, że przekazywane przez pana Jana [redacted] sygnały pozostawały bez reakcji Instytucji Zarządzającej. Każde zgłoszenie zostało zarejestrowane i poddane analizie zgodnie z obowiązującymi procedurami, a Instytucja Zarządzająca podejmowała działania adekwatne do ustaleń dokonywanych w toku prowadzonych postępowań wyjaśniających.

Odnosząc się do powtarzającego się w zgłoszeniach pana Jana [redacted] zarzutu dotyczącego nieprawidłowego, nachylenia zjazdów do nieruchomości, należy wskazać, że zgodnie z „Wytycznymi dotyczącymi realizacji zasad równościowych w ramach funduszy unijnych na lata 2021–2027” z dnia 10.03.2025 r., opracowanymi przez Ministra Funduszy i Polityki Regionalnej, w przypadku obiektów i zasobów modernizowanych, w tym przebudowy i rozbudowy, zastosowanie standardów dostępności jest obowiązkowe, o ile pozwalają na to warunki techniczne i zakres prowadzonej modernizacji. W przedmiotowych przypadkach mamy do czynienia z przebudową i rozbudową istniejącej infrastruktury drogowej, realizowaną w istniejącym pasie drogowym, a zatem z ingerencją w już funkcjonujący układ drogowy, posiadający określone ukształtowanie wysokościowe oraz istniejące powiązania z nieruchomościami po obu stronach drogi. Zmiana niwelety drogi w celu dostosowania jej do poziomu pojedynczego zjazdu nie może być rozpatrywana w oderwaniu od jej wpływu na pozostałe elementy tego układu. Przykładowo, obniżenie niwelety drogi w celu zmniejszenia nachylenia zjazdu po jednej stronie drogi może skutkować zwiększeniem różnicy wysokości, a tym samym zwiększeniem nachylenia zjazdu po stronie przeciwnej. Jednocześnie dokonywanie takich lokalnych zmian niwelety w odniesieniu do kolejnych zjazdów, w zależności od indywidualnego ukształtowania terenu i poziomu poszczególnych nieruchomości, nie może prowadzić do dowolnego kształtowania przebiegu niwelety drogi, z pominięciem parametrów geometrycznych określonych w obowiązujących przepisach techniczno-budowlanych oraz wymagań dotyczących jej prawidłowego i płynnego przebiegu. W konsekwencji samo występowanie na poszczególnych zjazdach określonego nachylenia nie może być uznane za niezgodność inwestycji ze Standardami Dostępności.

Odnosząc się jednocześnie do powtarzających się zarzutów, jakoby IZ FEdKP zezwalała na naruszanie przepisów prawa oraz niestosowanie Standardów dostępności, należy wskazać, że zarzut ten nie znajduje potwierdzenia w podejmowanych przez IZ FEdKP działaniach.

W przypadku projektu dotyczącego przebudowy drogi wojewódzkiej nr 254, w ramach przeprowadzonej kontroli IZ FEdKP dokonała oceny realizacji projektu również pod kątem zapewnienia dostępności infrastruktury. W wyniku dokonanych ustaleń, w odniesieniu do stwierdzonych elementów, które mogły

powodować ograniczenia w dostępności infrastruktury dla osób z niepełnosprawnościami, Beneficjent został zobowiązany do podjęcia działań naprawczych. Realizacja tych działań została następnie poddana weryfikacji przez Zespół kontrolujący podczas oględzin przeprowadzonych w dniu 15.09.2026 r., a w zakresie wymagającym dalszych wyjaśnień IZ FEdKP prowadzi z Beneficjentem korespondencję.

Powyższe wskazuje, że IZ FEdKP nie pomija kwestii związanych z zapewnieniem dostępności ani nie akceptuje automatycznie rozwiązań, które mogą pozostawać w sprzeczności z obowiązującymi wymaganiami. Każdy zgłaszany przypadek podlega ocenie w zakresie właściwym dla kompetencji IZ FEdKP, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości podejmowane są odpowiednie działania, w tym formułowane są zalecenia pokontrolne i weryfikowany jest sposób ich wdrożenia. Nie można zatem utożsamiać odmiennej od pana Jana oceny możliwości zastosowania określonego rozwiązania technicznego z akceptowaniem przez IZ FEdKP naruszeń prawa lub standardów dostępności.

Ponadto należy wskazać, że w związku z procesem uzyskiwania pozwolenia na użytkowanie przedmiotowej infrastruktury przeprowadzane były czynności kontrolne przez właściwy organ nadzoru budowlanego. W toku tych czynności nie stwierdzono nieprawidłowości w zakresie wykonania niwelety drogi ani odstępstw od zatwierdzonej dokumentacji projektowej w tym zakresie. W związku z powyższym twierdzenie o samowolnym podnoszeniu niwelety drogi, w tym o podnoszeniu jej o wskazywane przez pana Jana w zgłoszeniach wartości, nie znajduje potwierdzenia w dokumentacji ani w ustaleniach IZ FEdKP podczas przeprowadzonych kontroli.

Stwierdza się, iż na etapie realizacji zadania nie dyskryminowano potrzeb mieszkańców i za każdym razem starano się wypracować satysfakcjonujące rozwiązania w zakresie indywidualnych dojazdów do posesji.

Po zgłoszeniu przez pana Jana problemu korzystania ze schodów wybudowanych do jego posesji, Zarząd Dróg Wojewódzkich podjął próbę uzgodnienia rozwiązania zamiennego. Stronom nie udało się wypracować wspólnego stanowiska – właściciel posesji domagał się obniżenia jezdni drogi wojewódzkiej. Wobec tego pozostawiono dotychczasowe rozwiązanie, które ostatecznie zmieniono po kontroli Instytucji Zarządzającej Funduszami Europejskimi dla Kujaw i Pomorza – wprowadzono rozwiązanie zbliżone do rozwiązania zaprezentowanego właścicielowi nieruchomości w trakcie trwania robót budowlanych.

Sejmik Województwa Kujawsko-Pomorskiego, mając na uwadze przedstawioną analizę sprawy, postanawia uznać skargę za bezzasadną.

Powierza się Przewodniczącej Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego wykonanie obowiązku zawiadomienia podmiotu wnoszącego skargę o sposobie jej załatwienia oraz pouczenia o treści art. 239 Kodeksu postępowania administracyjnego.